Lumina sfânt-a candelei credinţei
s-o stingă azi, mişei s-au năpustit,
/: demonii de-ndoială-ai suferinţei,
ce-n suflet pe furiş s-au cuibărit! :/

Cu-a lor suflare plină de otravă,
să-ngheţe şi să-ntunece ar vrea,
/: viaţa-mi crunt lovită şi bolnavă,
de-atât amar în suferinţa-mi grea! :/

Puternic a dezlănţuit furtuna,
vrăjmaşul împotriva mea acum,
/: mai furios, mai rău ca totdeauna,
ar vrea să-ntunece-al credinţei drum! :/

Dar, o, Isus, eu mă încred în Tine,
chiar şi atunci când nu mai văd nimic,
/: ştiu că de-a pururi Tu eşti lângă mine,
nu stingi fitilu-oricât ar fi de mic!... :/

Adu seninul sfânt de sărbătoare,
c-o clipă mai devreme-n noaptea grea,
/: mi-aprinde Tu şi fă-mi mai arzătoare
credinţa, o, Isus, credinţa mea! :/